

ger ved en undersøgelse og vurdering af, om der skal pålægges straf i forhold til den mistænkte borger eller virksomhed.

Med lovforslagets § 9, stk. 2, og bemærkningerne til denne bestemmelse lægges der – sådan som der er nærmere redegjort for i pkt. 5 ovenfor – op til, at der også i disse tilfælde kan gennemføres et kontrolbesøg mv.

Et kontrolbesøg kan således i tilfælde af denne karakter gennemføres, såfremt formålet – med herigennem at tilvejebringe oplysninger til brug for andre kontrol- og tilsynsopgaver end fastsættelse af straf – i sig selv kan begrunde kontrolbesøgets gennemførelse. Det vil sige, at myndigheden kan gennemføre et kontrolbesøg, hvis det allerede – altså alene – som følge af myndighedens varetagelse af kontrol- og tilsynsopgaver, der ikke vedrører fastsættelse af straf, vil være et naturligt og sagligt led i myndighedens behandling af sagen. At myndigheden samtidig er opmærksom på, at de oplysninger, der tilvejebringes under kontrolbesøget, også kan være relevante ved en eventuel efterfølgende straffesag, er i den forbindelse uden betydning, jf. lovforslagets bemærkninger til bestemmelsen i § 9.

Det anførte indebærer, at det for en kontrolmyndighed, der skal beslutte, om der er grundlag for at gennemføre et kontrolbesøg, vil være lovligt at lægge vægt på, om kontrolbesøget vil kunne tjene et formål ved behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf. Hvis dette lovlige formål i sig selv – eller med lovforslagets § 9, stk. 2's ord »alene« – kan begrunde, at der gennemføres et kontrolbesøg, kan kontrolbesøget gennemføres. Det gælder, selv om myndigheden samtidig er klar over, at de oplysninger, der hermed tilvejebringes, kan vise sig at være relevante ved behandlingen af spørgsmål om fastsættelse af straf.

Som det fremgår, tilsigter lovforslagets § 9, stk. 2, kun at regulere spørgsmålet om, med hvilke formål et kontrolbesøg kan gennemføres i tilfælde, hvor der er rimelig grund til mistanke om et strafbart forhold.

Justitsministeriet er i den forbindelse blevet opmærksom på, at den nuværende formulering af lovforslagets § 9, stk. 2, kan give det forkerte indtryk, at bestemmelsen desuden – med formuleringen »alene gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf«

– skulle tilsigte at begrænse mulighederne for under en straffesag at anvende oplysninger, som er tilvejebragt under en kontrolbesøg m.v., der i overensstemmelse med det ovenfor anførte er gennemført med et lovligt formål.

Da en sådan begrænsning ifølge lovforslagets bemærkninger ikke er tilsigtet, vil jeg inden for kort tid fremsætte et ændringsforslag, der indebærer, at ordet »alene« i § 9, stk. 2, udgår.

Forslaget vil ikke ændre ved, at et tvangsindgreb i tilfælde, hvor der er rimelig grund til mistanke om et strafbart forhold, ikke kan gennemføres med det formål – eller med bl.a. det formål – at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af en straffesag. Ændringsforslaget vil imidlertid præcisere, at lovforslagets § 9 ikke begrænser den gældende adgang til efterfølgende at anvende oplysninger, der er tilvejebragt under et kontrolbesøg eller andet tvangsindgreb, ved behandlingen af spørgsmål om fastsættelse af straf.

Det pågældende ændringsforslag vil af de samme grunde, som her er anført, også indeholde forslag om en tilsvarende ændring af lovforslagets § 10, stk. 2.

Lovforslagets § 10, stk. 2, fastsætter, at bestemmelser i lovgivningen mv. om pligt til at meddele oplysninger – i tilfælde, hvor der er konkret mistanke om et strafbart forhold – kan anvendes i forhold til andre end den mistænkte, i det omfang oplysningerne alene søges tilvejebragt til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf.

Spørgsmål 36:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 23. januar 2004 fra Jonas Christoffersen, Københavns Universitet, jf. L 96 – bilag 44.

Svar fra justitsministeren:

Jonas Christoffersen har tidligere henvendt sig til Folketingets Retsudvalg med bemærkninger til lovforslaget (L 96 – bilag 3).

Justitsministeriet har i besvarelsen af spørgsmål nr. 3 kommenteret denne henvendelse.

I sin seneste henvendelse supplerer Jonas Christoffersen de synspunkter, der er fremkommet i den tidligere henvendelse til udvalget, med bl.a. nogle konkrete eksempler.